

PRESUDA SUDA (osmo vijeće)

30. travnja 2009. (*)

„Slobodno kretanje roba – Radijska oprema i telekomunikacijska terminalna oprema – Uzajamno priznavanje sukladnosti – Nepriznavanje izjave o sukladnosti koju je izdao proizvođač s poslovnim nastanom u drugoj državi članici”

U predmetu C-132/08,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 234. UFEU-a, koji je podnio Fővárosi Bíróság (Mađarska), odlukom od 11. ožujka 2008., koju je Sud zaprimio 2. travnja 2008., u postupku

Lidl Magyarország Kereskedelmi bt

protiv

Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa,

SUD (osmo vijeće),

u sastavu: T. von Danwitz (izvjestitelj), predsjednik vijeća, E. Juhász i G. Arestis, suci,

nezavisna odvjetnica: E. Sharpston,

tajnik: R. Grass,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Lidl Magyarország Kereskedelmi Bt., R. Kölcsey-Rieden, *ügyvéd*,
- za mađarsku vladu, J. Fazekas, R. Somssich i K. Szijjártó, u svojstvu agenata,
- za belgijsku vladu, T. Materne, u svojstvu agenta,
- za poljsku vladu, M. Dowgielewicz, u svojstvu agenta,
- za Komisiju Europskih zajednica, W. Wils i A. Sipos, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje Direktive 1999/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 1999. o radijskoj opremi i telekomunikacijskoj terminalnoj opremi i o uzajamnom priznavanju njihove sukladnosti (SL L 91, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 40.), Direktive 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda (SL 2002, L 11, str. 4.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 12.) i članka 30. UEZ-a.
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Lidl Magyarország Kereskedelmi bt (u daljnjem tekstu: Lidl) i Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsa (Vijeće mađarskog tijela za komunikacije) (u daljnjem tekstu: Hatóság) u vezi s odbijanjem potonjeg da u Mađarskoj Lidl stavlja na tržište radijsku opremu proizvođača sa sjedištem u Belgiji.

Pravni okvir

Pravo Zajednice

Direktiva 1999/5/EZ

- 3 Člankom 1. stavkom 1. Direktive 1999/5 određuje se sljedeće područje primjene te direktive:

„Ovom se Direktivom utvrđuje regulatorni okvir za stavljanje na tržište, slobodno kretanje i stavljanje u funkciju radijske opreme i telekomunikacijske terminalne opreme u Zajednici.”

- 4 Na temelju članka 2. Direktive 1999/5:

„Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

- (a) ‚uređaj‘ znači bilo koja oprema koja je ili radijska oprema ili telekomunikacijska terminalna oprema, ili oboje;

[...]

- (c) ‚radijska oprema‘ znači proizvod, ili njegova odgovarajuća sastavnica, što je sposoban komunicirati odašiljanjem i/ili primanjem radijskih valova, rabeći spektar dodijeljen zemaljskim/svemirskim radijskim komunikacijama;

- (d) ‚radijski valovi‘ znači elektromagnetski valovi u rasponu frekvencija od 9 kHz do 3 000 GHz koji se rasprostiru bez umjetnog vođenja;

[...]”

- 5 U vezi s bitnim sigurnosnim zahtjevima koje takvi uređaji moraju ispuniti, članak 3. stavak 1. Direktive 1999/5 predviđa:

„Sljedeći bitni zahtjevi primjenjuju se na sve uređaje:

- (a) zaštita zdravlja i sigurnosti korisnika i bilo koje druge osobe, uključujući ciljeve koji se odnose na sigurnosne zahtjeve sadržane u Direktivi 73/23/EEZ, ali bez primjene naponskih ograničenja;
- (b) zaštitni zahtjevi u vezi s elektromagnetskom kompatibilnošću, sadržanom [sadržani] u Direktivi 89/336/EEZ.”

- 6 Članak 5. Direktive 1999/5/EZ određuje:

„1. Ako uređaj udovoljava odgovarajućim usklađenim normama ili njihovim dijelovima, čiji su referentni brojevi objavljeni u *Službenom listu Europskih zajednica*, države članice će pretpostaviti kako je on u skladu s onim bitnim zahtjevima iz članka 3. koji su obuhvaćeni gore navedenim usklađenim normama ili njihovim dijelovima.

2. Ako država članica ili Komisija smatra kako udovoljavanje usklađenoj normi ne osigurava usklađenost s bitnim zahtjevima iz članka 3., koje navedena norma treba obuhvaćati, Komisija ili dotična država članica iznijet će problem pred [Odbor za ocjenjivanje sukladnosti i nadzor telekomunikacijskog tržišta].

3. [...] Nakon savjetovanja s odborom [...] Komisija može povući usklađene norme objavljivanjem obavijesti u *Službenom listu Europskih zajednica*.”

- 7 Članak 6. stavci 1. i 4. iste direktive određuju:

„1. Države članice osiguravaju da se uređaj stavlja na tržište samo ako udovoljava odgovarajućim bitnim zahtjevima utvrđenim u članku 3. te drugim relevantnim odredbama ove Direktive, kada se pravilno instalira, održava i upotrebljava u svrhu za koju je namijenjen. On neće podlijevati drugim nacionalnim odredbama koje se odnose na stavljanje na tržište.

[...]

4. U slučaju radijske opreme koja rabi radiofrekvencijski pojas čija uporaba nije usklađena diljem Zajednice, proizvođač, njegov ovlaštenu predstavnik sa poslovnim nastanom u Zajednici, ili osoba odgovorna za stavljanje opreme na tržište, obavješćuje državno tijelo odgovorno u relevantnoj državi članici za upravljanje spektrom o namjeri stavljanja takve opreme na njezino nacionalno tržište.

Ova se obavijest predaje najkasnije četiri tjedna prije stavljanja opreme na tržište te treba sadržavati informacije o tehničkim značajkama opreme [...] kao i identifikacijski broj prijavljenog tijela iz Priloga IV. ili Priloga V.”

- 8 U skladu s člankom 8. stavkom 1. iste Direktive:

„Države članice neće zabraniti, ograničiti ili spriječiti stavljanje na tržište i stavljanje u pogon [funkciju] na svom državnom području uređaja koji nosi oznaku CE iz Priloga VII., koja označuje njegovu sukladnost sa svim odredbama ove Direktive, [...] Ovo ne dovodi u pitanje članak 6. stavak 4., članak 7. stavak 2. i članak 9. stavak 5.”

- 9 Što se tiče oznake sukladnosti CE, članak 12. stavak 1. prvi podstavak Direktive 1999/5 određuje:

„Uređaj koji udovoljava svim relevantnim bitnim zahtjevima bit će označen oznakom sukladnosti CE iz Priloga VII. Ona se stavlja pod odgovornost proizvođača, njegovog ovlaštenog predstavnika u Zajednici, odnosno osobe odgovorne za stavljanje tog uređaja na tržište.”

Direktiva 2001/95/EZ

- 10 Člankom 1. stavkom 1. Direktive 2001/95 određuje se sljedeće područje primjene te direktive:

„1. Ovom se Direktivom osigurava sigurnost proizvoda koji se stavljaju na tržište.

2. Ova se Direktiva primjenjuje na sve proizvode utvrđene člankom 2. stavkom (a). Sve njezine odredbe se primjenjuju ako ne postoje posebne odredbe s istim ciljem u pravilima zakonodavstva Zajednice o sigurnosti tih proizvoda.

Kada proizvodi podliježu posebnim sigurnosnim zahtjevima zakonodavstva Zajednice, ova se Direktiva primjenjuje samo na aspekte i rizike ili kategorije rizika koji nisu predviđeni tim zahtjevima. [...]”

- 11 Članak 2. točke (a), (e) i (f) Direktive 2001/95 određuju:

„Za potrebe ove Direktive:

(a) „proizvod” znači bilo koji proizvod, uključujući i proizvod u okviru pružanja usluga, koji je namijenjen potrošačima ili koji bi u razumno predvidljivim uvjetima potrošači mogli upotrijebiti, čak i ako im nije namijenjen, te koji je isporučen ili dostupan, uz plaćanje ili besplatno, u okviru neke trgovačke djelatnosti, bez obzira na to je li nov, rabljen ili prerađen.

[...]

(e) „proizvođač” znači:

(i) proizvođač proizvoda, kada ima poslovni nastan u Zajednici, svaku drugu osobu koja se predstavlja kao proizvođač stavljaajući na proizvod svoje ime, zaštitni znak ili drugi razlikovni znak, ili osobu koja proizvod prerađuje;

(ii) predstavnik proizvođača, kad proizvođač nema poslovni nastan u Zajednici, ili ako predstavnik nema poslovni nastan u Zajednici, uvoznik proizvoda;

- (iii) druge stručne osobe u opskrbnom lancu u mjeri u kojoj njihove djelatnosti mogu utjecati na sigurnosne karakteristike proizvoda;
- (f) „distributer” znači svaka stručna osoba u opskrbnom lancu čija djelatnost ne utječe na sigurnosne značajke proizvoda.”
- 12 U skladu s člankom 6. stavkom 1. Direktive 1999/5:
- „Države članice jamče da proizvođači i distributeri ispunjavaju svoje obveze iz ove Direktive stavljajući na tržište sigurne proizvode.”
- 13 Člankom 8. stavkom 2. prvim i drugim podstavkom Direktive 2001/95 određuje se:
- „Kada nadležna tijela država članica poduzimaju mjere kao što su one navedene u stavku 1., posebno one iz podstavaka od (d) do (f), one moraju djelovati u skladu s Ugovorom, i posebno njegovim člancima 28. i 30., tako da se mjere primjene na način sumjerljiv ozbiljnosti rizika, i vodeći računa o načelu opreza.
- U ovom kontekstu, oni potiču i promiču neobvezno djelovanje proizvođača i distributera, u skladu s njihovim obvezama iz ove Direktive, i posebno njenog poglavlja III. uključujući, prema potrebi, razvoj pravila dobre prakse.”
- Nacionalno pravo*
- 14 U skladu s člankom 188. točkom 32. Zakona C iz 2003. o elektroničkoj komunikaciji (2003. évi C. törvény az elektronikus hírközlésről):
- „Za potrebe ovog Zakona primjenjuju se sljedeće definicije:
- [...]
32. „proizvođač”: svaki gospodarski subjekt odgovoran za planiranje, proizvodnju, pakiranje, označivanje i stavljanje na tržište opreme, bez obzira na to izvodi li te zadatke za vlastiti ili tuđi račun. Proizvođačem se smatra i subjekt koji za potrebe stavljanja na tržište izvodi značajne izmjene ili dopune postojeće opreme, koje utječu na njezine bitne značajke, ili iz postojeće stvara novu opremu. Ako glavno sjedište proizvođača nije u Mađarskoj, proizvođačem se smatra uvoznik te opreme.
- 15 Na temelju članka 1. stavka 2. Uredbe br. 5/2004 (IV.13.) Ministarstva informacijske tehnologije i komunikacija (IHM) o radijskoj opremi i telekomunikacijskoj terminalnoj opremi te uzajamnom priznavanju njihove sukladnosti [5/2004. (IV.13.) IHM rendelet a rádióberendezésekről és az elektronikus hírközlő végberendezésekről, valamint megfelelőségük kölcsönös elismeréséről], „područjem primjene ove Uredbe u Mađarskoj obuhvaćeno je Nacionalno nadležno tijelo za komunikacije, ali i sve fizičke ili pravne osobe, svi subjekti bez pravne osobnosti i sve podružnice ili predstavnici poduzeća s glavnim sjedištem u inozemstvu, koji proizvode, uvoze, stavljaju na tržište (u daljnjem tekstu skupno: proizvođač), distribuiraju, certificiraju, stavljaju u funkciju i rabe opremu iz stavka 1.”

- 16 U skladu s člankom 4. stavkom 4. te uredbe, ako radijska oprema rabi frekvencije ili frekvencijske pojaseve koji nisu usklađeni u Europskoj uniji, proizvođač treba, u skladu s posebnim odredbama koje su u tom smislu donesene, obavijestiti nadležno tijelo o svojoj namjeri da u Mađarskoj trguje dotičnom opremom.
- 17 Na temelju članka 10. stavka 6. te uredbe proizvođač mora „izdati izjavu o sukladnosti opreme s bitnim zahtjevima. Za potrebe stavljanja na tržište uređaja koji su proizvedeni u Mađarskoj, izjava o sukladnosti treba biti izdana na mađarskom ili na drugim jezicima uključujući mađarski. Ako uređaji nisu proizvedeni u Mađarskoj, izjava treba biti izdana na službenom jeziku države članice Europske unije. Bitni zahtjevi u vezi s izjavom o sukladnosti navedeni su u Prilogu 6.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 18 Lidl stavlja na tržište u Mađarskoj radijsku opremu vrste „UC Babytalker 500”, koju proizvodi belgijsko poduzeće koje je stavilo oznaku CE i izdalo izjavu o sukladnosti za taj proizvod. Spomenuta oprema rabi frekvenciju koja nije usklađena.
- 19 Nakon inspekcije na jednom prodajnom mjestu Lidla u 2007. Hatóság je utvrdio da oprema ne zadovoljava izjavu o sukladnosti predviđenu mađarskim zakonodavstvom. Sukladno tomu, Lidlu je zabranjeno stavljanje u prodaju dotičnu opremu do podnošenja izjave o sukladnosti koja će ispunjavati odredbe mađarskog prava. Naime, prema mišljenju Hatósága, Lidl treba smatrati proizvođačem te opreme budući da je on stavlja na tržište u Mađarskoj.
- 20 Budući da Hatóság nije prihvatio izjavu o sukladnosti koju je izdao belgijski proizvođač, Lidl je pokrenuo tužbu protiv odluke o zabrani stavljanja u prodaju spomenute opreme, tražeći njezino poništenje.
- 21 Smatrajući da se dotičnim proizvodom, u skladu s važećim direktivama Zajednice, može trgovati u svim državama članicama, a s obzirom na suprotno mišljenje tuženika u glavnom postupku, Fővárosi Bíróság je odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

- „1. Može li se članak 8. Direktive [1999/5] tumačiti tako da se za stavljanje na tržište opreme koja ulazi u područje primjene te direktive i na koju je proizvođač s poslovnim nastanom u drugoj državi članici stavio oznaku CE ne smiju utvrditi nikakve druge obveze osim onih koje se u navedenoj direktivi odnose na slobodno kretanje radijske opreme i terminalne telekomunikacijske opreme (u daljnjem tekstu: oprema)?
2. Što se tiče obveza u vezi sa stavljanjem na tržište, mogu li se odredbe članka 2. točaka (e) i (f) Direktive [2001/95], tumačiti tako da se subjekt koji stavlja na tržište opremu u državi članici (a da nije sudjelovao u proizvodnji te opreme) i ima poslovni nastan u državi članici koja nije država poslovnog nastana proizvođača može također smatrati proizvođačem?
3. Može li se članak 2. točka (e) podtočke i., ii. i iii., te točka (f), Direktive [2001/95] tumačiti tako da je distributer (koji nije ista osoba kao i proizvođač)

opreme proizvedene u drugoj državi članici obvezan izdati izjavu o sukladnosti koja sadržava tehničke podatke o dotičnoj opremi?

4. Može li se članak 2. točka (e) podtočke i., ii. i iii., te točka (f), Direktive [2001/95] tumačiti tako da subjekt koji se u jednoj državi članici bavi samo trgovačkom djelatnošću i ima poslovni nastan u toj državi, može također smatrati proizvođačem opreme kojom trguje ako njegova djelatnost distribucije ne utječe na sigurnosne značajke opreme?
5. Može li se članak 2. točka (f) Direktive [2001/95] tumačiti tako da se i od distributera, prema definiciji iz iste direktive, može tražiti ispunjavanje obveza koje prema toj direktivi mora ispuniti isključivo proizvođač, kako je definiran u članku 2. točki (e), kao što je izdavanje izjave o sukladnosti koja sadržava tehničke podatke o dotičnoj opremi?
6. Mogu li članak 30. [UEZ-a] i/ili takozvani važni zahtjevi opravdati izuzeće od primjene formule [koja proizlazi iz presude od 11. srpnja 1974., Dassonville, 8/74, Zb., str. 837.], također uzimajući u obzir načela ekvivalentnosti i uzajamnog priznavanja?
7. Može li se članak 30. [UEZ-a] tumačiti tako da mu je protivian uvoz robe ili trgovanje robom u tranzitu iz bilo kojeg drugog razloga osim razloga navedenih u tom članku?
8. Jesu li oznakom CE zadovoljena načela ekvivalentnosti i/ili uzajamnog priznavanja te zahtjevi iz članka 30. [UEZ-a]?
9. Može li se oznaka CE tumačiti tako da, ako oprema ima takvu oznaku, države članice ne mogu opravdati primjenu nijednog drugog tehničkog propisa ni propisa o kvaliteti na dotičnu opremu?
10. Mogu li se odredbe iz članka 6. stavka 1. i članka 8. stavka 2. druge rečenice Direktive [2001/95] tumačiti tako da se, za potrebe stavljanja robe na tržište, proizvođač i distributer mogu smatrati podložnim istim obvezama, u slučaju kada proizvođač dotične proizvode ne stavlja na tržište?"

O prethodnim pitanjima

Tumačenje Direktive 1999/5

- 22 Prvim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita može li na temelju Direktive 1999/5 država članica od subjekta koji na unutarnje tržište stavlja radijsku opremu tražiti da dostavi izjavu o sukladnosti iako je proizvođač te opreme, sa sjedištem u drugoj državi članici, stavio oznaku CE i izdao izjavu o sukladnosti za taj proizvod.
- 23 S tim u vezi valja navesti da Direktiva 1999/5 kojom se utvrđuje pravni okvir za stavljanje na tržište, slobodno kretanje i stavljanje u funkciju radijske opreme u Zajednici, u člancima 6., 8. i 12. donosi pravila koja se odnose na rješavanje spora iz glavnog postupka.

- 24 Člancima 6. i 8. Direktive 1999/5 osigurava se slobodno kretanje uređaja koji ispunjavaju odredbe iz te direktive (presuda od 8. svibnja 2003., ATRAL, C-14/02, Zb., str. I-4431., t. 50.).
- 25 Iako države članice osiguravaju, na temelju članka 6. stavka 1. prve rečenice Direktive 1999/5, da se uređaj stavlja na tržište samo ako udovoljava odgovarajućim bitnim zahtjevima utvrđenim u toj direktivi, u drugoj rečenici tog članka 6. stavka 1. navodi se da taj uređaj ne smije podlijevati drugim nacionalnim odredbama koje se odnose na stavljanje na tržište. Osim toga, u članku 8. stavku 1. iste direktive predviđa se da države članice ne smiju spriječiti stavljanje na tržište na svom državnom području uređaja koji nosi oznaku CE.
- 26 Naime, prema Direktivi 1999/5 za uređaj s oznakom CE može se pretpostaviti sukladnost. Ta oznaka potvrđuje sukladnost uređaja sa svim odredbama te direktive uključujući postupke ocjenjivanja sukladnosti kako su predviđeni tom direktivom (vidjeti presudu ATRAL, gore navedena, t. 51.).
- 27 U okviru tog sustava, u skladu s člankom 12. stavkom 1. drugom rečenicom prvog podstavka Direktive 1999/5, za stavljanje oznake CE odgovoran je proizvođač, njegov ovlaštenu predstavnik u Zajednici, odnosno osoba odgovorna za stavljanje tog uređaja na tržište.
- 28 Iz tog se razloga proizvodi s oznakom CE mogu stavljanje na tržište bez prethodnog odobrenja (vidjeti u tom smislu presudu ATRAL, gore navedena, t. 52.) ili bilo kojeg drugog postupka kojim bi se povećao broj osoba koje moraju staviti oznaku sukladnosti.
- 29 Države članice su, stoga, dužne priznati oznaku CE koju je stavila neka od osoba iz članka 12. stavka 1. Direktive 1999/5, ne dovodeći u pitanje članak 6. stavak 4., članak 7. stavak 2. ni članak 9. stavak 5. iste direktive. Zahtjev da neka od tih osoba dostavi izjavu o sukladnosti radijske opreme, na koju je već druga osoba iz članka 12. stavka 1. Direktive 1999/5 stavila oznaku CE, značio bi sprječavanje stavljanja na tržište tog proizvoda podvrgavajući ga zahtjevima koji nisu zahtjevi predviđeni Direktivom 1999/5.
- 30 Iz toga slijedi da je Direktivi 1999/5 protivna nacionalna odredba kojom se u području koje je usklađeno tom direktivom, od osobe koja je odgovorna za stavljanje na tržište proizvoda s oznakom CE i za koji je proizvođač izdao i priložio izjavu o sukladnosti, također traži da dostavi izjavu o sukladnosti.
- 31 Činjenica da je proizvođač koji je stavio oznaku CE smješten u državi članici koja nije država u kojoj se proizvod stavlja na tržište, nema utjecaja na tu ocjenu. Upravo suprotno, budući da se odnosi na slobodno kretanje radijske opreme i međusobno priznanje sukladnosti takve opreme, Direktiva 1999/5 obuhvaća točno ovaj slučaj.
- 32 Osim toga, činjenica da dotični uređaj iz glavnog postupka rabi neusklađenu frekvenciju ne može u svjetlu članka 6. stavka 4. Direktive 1999/5 izmijeniti spomenutu ocjenu. Postupovno pravilo iz te odredbe određuje samo obvezu da proizvođač, njegov ovlaštenu predstavnik u Zajednici ili osoba odgovorna za stavljanje opreme na tržište, obavijesti državno tijelo odgovorno za upravljanje spektrom

frekvencija o namjeri stavljanja takve opreme na njegovo nacionalno tržište. Iako se tim pravilom provedba mehanizama iz Direktive 1999/5 u nacionalnom pravu dodatno uređuje, ono ni na koji način ne ovlašćuje države članice da utvrde dodatne uvjete ili ograniče zabranu iz članka 6. stavka 1. druge rečenice Direktive 1999/5 (vidjeti presudu od 20. lipnja 2002., Radiosistemi, C-388/00 i C-429/00, Zb., str. I-5845., t. 53.).

- 33 Prema tome, na prvo pitanje valja odgovoriti da na temelju Direktive 1999/5 država članica ne može od osobe koja na tržište stavlja radijsku opremu tražiti da dostavi izjavu o sukladnosti ako je proizvođač te opreme, sa sjedištem u drugoj državi članici, stavio oznaku CE i izdao izjavu o sukladnosti za taj proizvod.

Tumačenje Direktive 2001/95

- 34 Drugim, trećim, četvrtim, petim i desetim pitanjem, koja valja razmotriti zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita može li se distributer radijske opreme, u skladu s odredbama Direktive 2001/95, smatrati proizvođačem tog proizvoda iako ne sudjeluje u njegovoj proizvodnji i svojom djelatnošću ne utječe na sigurnosne značajke proizvoda, može li se od njega tražiti da izda izjavu o sukladnosti koja uključuje tehničke podatke o dotičnoj radijskoj opremi, ili mogu li mu se nametnuti obveze koje se nameću proizvođaču u slučaju kada proizvođač dotične proizvode ne stavlja na tržište.
- 35 Najprije valja podsjetiti na to da se na temelju njezinog članka 1. stavka 2. Direktiva 2001/95 ne primjenjuje u slučaju da postoje posebni propisi Zajednice kojima se uređuje sigurnost dotičnih proizvoda i koji imaju isti cilj.
- 36 Kao što u biti tvrde, osobito, belgijska vlada i Komisija, Direktiva 1999/5 je takav poseban propis u pogledu izjave o sukladnosti radijske opreme.
- 37 Direktiva 2001/95 i definicije „proizvođača” i „distributera” iz članka 2. točaka (e) i (f) ne primjenjuju se u vezi s ocjenom pitanja koja se odnose na obvezu subjekta da dostavi izjavu o sukladnosti radijske opreme.
- 38 Budući da sud koji je uputio zahtjev pita može li država članica takvome distributeru nametnuti obveze koje se obično nameću proizvođačima i koje proizlaze iz Direktive 2001/95, valja navesti da spis podnesen Sudu ne sadržava nikakve indikacije u pogledu obveza osim obveze dostavljanja izjave o sukladnosti koju imaju distributeri radijske opreme u Mađarskoj.
- 39 U svakom slučaju, za utvrđivanje posebnih obveza koje proizlaze iz Direktive 2001/95, valja navesti da se osoba koja stavlja proizvod na tržište može smatrati proizvođačem tog proizvoda isključivo pod uvjetima navedenim u njezinom članku 2. točki (e), a distributerom isključivo pod uvjetima iz njezinog članka 2. točke (f). Za proizvođača i distributera mogu biti obvezujuće isključivo one obveze koje su za svakog od njih posebno utvrđene u Direktivi 2001/95.
- 40 Stoga na drugo, treće, četvrto, peto i deseto pitanje valja odgovoriti da se Direktiva 2001/95 ne primjenjuje u vezi s ocjenom pitanja koja se odnose na obvezu subjekta da dostavi izjavu o sukladnosti radijske opreme. Što se tiče ovlasti država članica da na

temelju Direktive 2001/95, u vezi sa stavljanjem na tržište radijske opreme, nametnu druge obveze osim dostave izjave o sukladnosti, osoba koja stavlja proizvod na tržište može se smatrati proizvođačem tog proizvoda isključivo pod uvjetima navedenim u članku 2. točki (e) Direktive 2001/95, a distributerom isključivo pod uvjetima iz članka 2. točke (f). Za proizvođača i distributera mogu biti obvezujuće isključivo one obveze koje su za svakog od njih posebno utvrđene u Direktivi 2001/95.

Tumačenje članka 30. UEZ-a

- 41 Pitanja od šestog do devetog, koja valja razmotriti zajedno, odnose se na moguće razloge koje neka država članica može istaknuti u prilog preprekama slobodnom kretanju radijske opreme s oznakom sukladnosti CE, i na tumačenje članka 30. UEZ-a.
- 42 U tom pogledu valja podsjetiti da, kao što navodi osobito Komisija, ako je neko pitanje uređeno i usklađeno na razini Zajednice, svaku nacionalnu mjeru u vezi s tim pitanjem treba ocjenjivati u odnosu na odredbe te mjere usklađivanja, a ne u odnosu na odredbe članaka 28. i 30. UEZ-a (vidjeti presudu od 13. prosinca 2001., DaimlerChrysler, C-324/99, str. I-9897., t. 32. i navedenu sudsku praksu).
- 43 Što se tiče obveze dostavljanja izjave o sukladnosti radijske opreme, Direktiva 1999/5 sadržava posebna pravila. Iz teksta i cilja te direktive proizlazi da ona u svojem području primjene ima za cilj potpunu usklađenost. Iz toga slijedi da se u pitanjima koja ulaze u područje primjene te direktive države članice moraju u potpunosti uskladiti s tom direktivom i ne mogu zadržati suprotne nacionalne odredbe (vidjeti presudu ATRAL, gore navedena, t. 44.).
- 44 Slobodno kretanje uređaja iz područja primjene Direktive 1999/5, za koje se pretpostavlja da ispunjavaju bitne zahtjeve i, prema tome, pripadajuće sigurnosne norme, može se spriječiti isključivo pod uvjetima iz iste direktive. Ako država članica smatra da udovoljavanje usklađenoj normi ne jamči usklađenost s bitnim zahtjevima iz te direktive, koje navedena norma treba obuhvaćati, ona može, na temelju članka 5., podnijeti to pitanje odboru. Ako se u vezi s bitnim zahtjevima utvrde nedostaci usklađenih normi, te se norme mogu povući samo u skladu s postupkom iz članka 5. Direktive 1999/5. U tim uvjetima valja utvrditi da sustav predviđen u Direktivi 1999/5 osigurava sukladnost s bitnim zahtjevima iz te direktive.
- 45 Osim toga, kako primjećuje Komisija, ako se država članica u prilog ograničenju pozove na razloge koji ne ulaze u područje usklađeno Direktivom 1999/5, može se pozvati na članak 30. UEZ-a. U tom slučaju država članica može istaknuti samo jedan od razloga u općem interesu iz članka 30. UEZ-a ili jedan od važnih zahtjeva utvrđenih u sudskoj praksi Suda (vidjeti osobito presudu od 20. veljače 1979., Rewe-Zentral, nazvanu „*Cassis de Dijon*”, 120/78, Zb., str. 649., t. 8.). I u jednom i u drugom slučaju, to ograničenje treba biti prikladno za ostvarenje cilja kojemu teži i ne smije prelaziti ono što je nužno za njegovo postizanje (vidjeti gore navedenu presudu Radiosistemi, t. 42., i ATRAL, t. 64.).
- 46 S obzirom na gore navedeno, na pitanja od šestog do devetog valja odgovoriti da, ako je neko pitanje uređeno i usklađeno na razini Zajednice, svaku nacionalnu mjeru u vezi s tim pitanjem treba ocjenjivati u odnosu na odredbe te mjere usklađivanja, a ne u

odnosu na odredbe članka 28. i 30. UEZ-a. U pitanjima koja ulaze u područje primjene Direktive 1999/5 države članice moraju se u potpunosti uskladiti s tom direktivom i ne mogu zadržati suprotne nacionalne odredbe. Ako država članica smatra da udovoljavanje usklađenoj normi ne jamči usklađenost s bitnim zahtjevima iz te direktive za koje se pretpostavlja da su obuhvaćeni navedenom normom, ta država članica dužna je provesti postupak predviđen u članku 5. te direktive. Nasuprot tome, država članica u prilog ograničenju može istaknuti razloge koji ne ulaze u područje usklađeno Direktivom 1999/5. U tom slučaju može istaknuti isključivo razloge navedene u članku 30. UEZ-a ili važne zahtjeve u općem interesu.

Troškovi

47 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (osmo vijeće) odlučuje:

- 1. U skladu s Direktivom 1999/5/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 1999. o radijskoj opremi i telekomunikacijskoj terminalnoj opremi i o uzajamnom priznavanju njihove sukladnosti, države članice ne mogu od osobe koja na tržište stavlja radijsku opremu tražiti da dostavi izjavu o sukladnosti ako je proizvođač te opreme, sa sjedištem u drugoj državi članici, stavio oznaku CE i izdao izjavu o sukladnosti za taj proizvod.**
- 2. Direktiva 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda ne primjenjuje se u vezi s ocjenom pitanja koja se odnose na obvezu subjekta da dostavi izjavu o sukladnosti radijske opreme. Što se tiče ovlasti država članica da na temelju Direktive 2001/95, u vezi sa stavljanjem na tržište radijske opreme nametnu druge obveze osim dostave izjave o sukladnosti, osoba koja stavlja proizvod na tržište može se smatrati proizvođačem tog proizvoda isključivo pod uvjetima navedenim u članku 2. točki (e) Direktive 2001/95, a distributerom isključivo pod uvjetima iz članka 2. točke (f). Za proizvođača i distributera mogu biti obvezujuće isključivo one obveze koje su za svakog od njih posebno utvrđene u Direktivi 2001/95.**
- 3. Ako je neko pitanje uređeno i usklađeno na razini Zajednice, svaku nacionalnu mjeru u vezi s tim pitanjem treba ocjenjivati u odnosu na odredbe te mjere usklađivanja, a ne u odnosu na odredbe članka 28. i 30. UEZ-a. U pitanjima koja ulaze u područje primjene Direktive 1999/5 države članice moraju se u potpunosti uskladiti s odredbama te direktive i ne mogu zadržati suprotne nacionalne odredbe. Ako država članica smatra da udovoljavanje usklađenoj normi ne jamči usklađenost s bitnim zahtjevima iz Direktive 1999/5 za koje se pretpostavlja da su obuhvaćeni navedenom normom, država članica dužna je provesti postupak predviđen u članku 5. te direktive. Nasuprot tome, država članica u prilog ograničenju može istaknuti razloge koji ne ulaze u područje usklađeno**

Direktivom 1999/5. U tom slučaju može istaknuti isključivo razloge navedene u članku 30. UEZ-a ili važne zahtjeve u općem interesu.

[Potpisi]

* Jezik postupka: mađarski.

RADNI PRIJEVOD